

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

Joannes XIII. Quia licet &c. Theodorico Trevirensi Archiepiscopo, Romæ
tùm degenti, honores ac Priilegia auget, Galliæ, Germaniæque Primas
constituitur: an. 969.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
939.LEO SEPTIMUS,
PONTIFEX CXXIX.
ANNO DOMINI CMXXXV.

LEO septimus Romanus trium annorum spatio quò gubernavit Ecclesiam nihil de eò notatu dignum Historici referunt. Obiit anno 939. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. Tom. I. 1727. fol. 21. App.*)

Ex Spic.
Dacherii
Tom. 3.
pag. 373.

Ne Feminae ingrediantur Cœnobium S. Martini Turonensis, nisi orationis causa: an.

LEO EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, glorioso Principi Francorum filio nostro, Hugoni videlicet Abbati Beatissimi Martini, & perpetuis Successoribus in perpetuum.

Conditor universitatis, atque dispositor Christianos Dominus per sacrosanctum suæ Incarnationis mysterium universalem Ecclesiam sibi copulare dignatus est, diversos verò sanctos in eadem Ecclesia quasi diversa in uno corpore membra disposuit, & unumquemque prout interno ejus consilio placuit in ipsius Ecclesiæ corpore, cujus ipse caput fieri dignatus est, mirabiliter ordinavit. Quosdam excellentius decorans, ut sicut membra in corpore quædam honestiora sunt, & suis officiis apta, ita, & in Ecclesia, vel excellentior, vel inferior quisque vices suas ipso auctore disponente convenienter expleat, ut scilicet juxta Apostolum stella differat à stella in claritate. At verò inter eos, quos divina dispensatio sublimius evexit, prædictus beatissimus Martinus Turonicæ sedis Archiepiscopus, non mediocriter effulget: Cujus videlicet gloriam universalis Christianitas attestatur, quæ illum divino instinctu quodam speciali affectu communiter amat, ita ut nusquam alio post sanctorum Apostolorum limina, de tam longinquis, ac diversis nationibus confluant Oratores, sicut faciunt ad ipsius venerabile sepulchrum. Nam, & ipse sacer locus, ubi quiescit in magna reverentia specialiter ab antiquis diebus, non solum apud vulgares, sed & apud excellentissimos Reges, ac Principes fuit, sicut nonnulli vestrum videndo sciunt. Ut enim audivimus nulli unquam feminae intra ambitum Monasterii etiam sub tempore Paganorum permittebatur accessus. Cum verò necesse fuit, ut propter illorum incursionem in civitate collocaretur, plangebant sui Cultores, quia non valebant eum sic in tanta reverentia, ut olim venerari, nec mulierum prohibere concursum, ob quod etiam juxta ejus Basilicam fundari murum studuistis, ut ita vel ab incendio defendi, vel in pristina honestate posset ipse locus haberi. Sed res in contrarium versa est, quia per occasionem Castellî mulieribus & impudens & libera conversatio est: Cum tamen hoc nil aliud facit, nisi longa negligentia, & tepor Servitorum ejus: siquidem venit dies iudicii, & unusquisque in suo ordine insurget, & manifestum erit, per quos Religio sit erecta, vel per quos neglecta. Dolendum nobis est tempora jam periculosa venisse, & sic apparet caritatem

apud multos refraxisse, iniquitatem verò nimium superabundasse. Verum quia S. Ecclesia Beato Petro Apostolorum Principi specialiter commissa est, & per eum successoribus ejus, necesse est, ut quisque nostrum, prout Deo largiente poterit, ejusdem Ecclesiæ quousque indiget utilitatem per aliquam auctoritatem sustinet. Et idcirco videtur nobis, ut vestram negligentiam quæ est erga cultum illius loci sanctissimi per nostrum interdictum commoneamus.

Itaque in primis obsecramus in Domino, ut tu Abbas Excellentissimus Hugo, & ipsius Cœnobii Præpositi, curam summo opere adhibeatis, quatenus per totum veteris muri ambitum usque ad viam, quæ juxta latus Basilicæ aquilonare vergit, nulla postquam hanc Epistolam videritis femina, licentiam habeat commorandi, sed nec intrandi quidem nisi folius causa orationis. Si quis verò de Ministris hoc Apostolicum interdictum neglexerit, aut aliqua femina intrare præsumserit, tam diu excommunicatus sit, quousque promissa emendatione absolvi mereatur. Sin autem quia per audaciam, & contempionem ad hoc transgrediendum pertinax exstiterit, illum profusus, vel illam excommunicamus. Observantibus hæc gratia & pax Christi per suos Apostolos, & Beati Martini preces multiplicetur. Scripsum per manum Theodori Notarii, & Scrinarii sanctæ Romanæ Ecclesiæ in mense Januario, & Indictione undecima, Ludovico Francorum Rege.

JOANNES XIII.

PONTIFEX CXXXV.

ANNO DOMINI CMLXV.

Joannes Romanus, quum per Ottonem primum Imperatorem turbæ Romanæ essent sopita, latitâ repletus Ottonem juniorem Imperatoriâ coronâ decoravit, & Consortem ejus Theophaniam Imperatoris Græcorum filiam, tum primò sacris ritibus Campanam consecravit, & Joannis nomine nuncupavit, hinc usus Campanas benedicendi, easque aliquo nomine indigitandi. Hic annis ferè septem Petri Cathedram tenuit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 22. App.*)

Theodorico Trevirenfi Archiepiscopo Romæ tum degenti honores ac Privilegia auget, Galliæ, Germaniæque Primas constituitur: an. 969.

JOANNES EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimis nobis in Christo fratribus universis Episcopis, ac totius Dignitatis, & Ordinis Catholicis Viris presentibus scilicet & futuris perpetuam salutem.

Quia licet indigni, divinæ tamen dignationis gratia disponente B. Petri Apostolorum Principis Sacratissimam sedem, universaleque in toto orbe terrarum ministerium suscepimus; necesse est omnium Ecclesiarum, ut diligentissimam sollicitudinem ita continenter habeamus, ne earum jura, auctoritate ejusdem Apostolorum Principis, cæterorumque successorum ejus vene-

rabilium

ANNO
969.Ex Annal.
Trevir. Bro-
vveri & Ma-
senii Tom. I.
pag. 472.

ANNO
969.

rabiliū Patrum inuolabiliter statuta, & confirmata, nostro minuatur ac pereant tempore, sed potius corroborata decenter augeantur atque proficiant. Ideoque omnium vestrum nosse volumus sanctitatem & industriam, quod Theodorico dilectissimo fratre nostro Treuirensis Ecclesie Archiepiscopo veniente Romam, oratum ad sanctorum Apostolorum limina, audiuimus, sicut etiam pridem audiendo, immo & legendo, compertum habuimus. eandem ipsam præ cæteris Galliarum Ecclesiis, Christianæ Religionis exordium, Catholicæque Fidei prima rudimenta percepisse, per sanctissimorum virorum Eucharii, Valerii, & Marcerii, & cæterorum Evangelicam doctrinam, quos tempore suo, prædictus beatissimus Petrus Apostolus ordinavit & instruxit, necnon illuc ad prædicandum direxit. Unde totius Ordinis nostræ sedis Apostolicæ consulto, gratuitoque assensu, iura privilegiorum quæ à sancta Romana matre Ecclesia, præfatis sanctis, eorumque reliquis Successoribus, id est, Agricio, Maximiano, Paulino, Severo alimificis & Apostolicis Viris, à primordio hucusque autentice concessa sunt; quæque etiam ipsius civitatis excidio, incendio, alioue casu consumpta probantur, eidem Treuirensi Ecclesie prædictoque fratri nostro Theodorico, & per eum cunctis ipsius successoribus, reconstituere, corroborare & omni modo restituere dignum duximus; decernentes per hujus nostri Apostolici Privilegii validissimam constitutionem; ut quandocunque a nostra principali & Apostolica sede Episcopus Presbyter vel Diaconus, vel Subdiaconus, sive quilibet Ordinarius Legatus rei Ecclesiasticæ seu cogendæ Synodi causa, in Galliam Germaniamve destinatus fuerit. Treuirensis Præsul post quemlibet Ordinarium Legatum à S. primum inter alios Pontifices locum obtineat. Et si nullus Romanæ Ecclesie defuerit; similiter post Imperatorem sive Regem sedendi, sententiam edicendi, & Synodale iudicium Canonice promulgandi primatum habeat; utpote in illis partibus Vicarius nostræ sedis Apostolicæ merito constitutos. Neque enim dignum est ut illius Ecclesie Præsul aliquo tempore cæteris non habeatur Prælatus, cujus honor in illis partibus sub ipso Apostolorum Principe exitit primitivus. Pari quoque modo sancimus omnes in Parochiis ejus degentes, sive ordinationem & promotionem cujuslibet Ecclesiastici gradus, à Pontifice ipsius percipientes eidem ipsi matri Ecclesie, Episcopoque illius debere Canonice placere, obsequi & jure obedire. Siquidem decreto B. Clementis Papæ, super hoc i a cautam videtur: Si vobis Episcopis non obdierint omnes Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi, ac reliqui Clerici cuncti, omnesque Principes tam majoris ordinis quàm inferioris, atque reliqui populi tribus & lingue non obtemperaverint, à liminibus sanctæ Dei Ecclesie alieni erunt, dicente Domino: Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Inter hæc quoque omnia, quæ ad sæpe dictam Treuirensis Ecclesiam intra & extra civitatem pertinere videntur: Id est Ecclesias cum universis rebus sibi attinentibus, seu Monasteria tam Monachorum, quàm Virginum, quæ ex præceptis, sive scriptis Regum seu Imperatorum, sive eorundem fundatorum auctoritate, ad se pertinent, & pertinere debent & quidquid omnino illa ipsa Ecclesia ubique, & quoquo merito possidet, & possidere debet, generaliter & specialiter concedimus; reformamusque præfato Theodorico fratri & Coepiscopo nostro suisque successoribus ad perpetuam sanctæ Treuirensis Ecclesie donationem atque ditionem, per hujus nostræ Apostolicæ præceptionis seriem à præfati XII. Indictione & usque

ad finem sæculi valituras. Contra quam si quis quid quolibet modo agere præsumperit, & quod justè & Canonice à nobis decretum est, in aliquo infringere tentaverit, sciat se ex Dei Omnipotentis & prædicti beatissimi Apostolorum Principis omniumque sanctorum, ac deinde nostra auctoritate damnandum, & anathematizandum, & cum omnibus impiis æternis suppliciis deputandum. Qui verò hoc privilegium nostrum observare, custodire, adimplere fideliter studuerint, benedictionis gratiam & misericordie plenitudinem in caelestibus castris inter Electorum numerum efficaciter à Domino Deo consequi mereantur. Scriptum per manum Stephani Notarii & Regionarii & Scriinarii sanctæ sedis Apostolicæ in mense Januario & Indictione XII. Data XI. Calendas Februarii per manum Sicconis Episcopi sanctæ N. Ecclesie ad vicem Guidonis Episcopi & Bibliothecarii sanctæ sedis Apostolicæ, Anno Deo propitio. Pontificatus Domini Joannis Pontificis & universalis XIII. Papæ in sacratissima sede D. Petri Apostoli IV. Imperii autem Domini Ottonis majoris VII. minoris verò II. & Indictione XII.

BENEDICTUS VII. DICT. VIII.

PONTIFEX C XLVIII.

ANNO DOMINI MXII.

Benedictus Romanus Comitum Tusculani Filius, à quo S. Stephanus Hungariae Rex regium nomen, & Diadema obtinuit. Hæc tempestate Corpus S. Bartholomæi Apostoli ex urbe Beneventana Romæ in Insulâ Tiberinâ collocatum fuit. Novem ferè annorum Pontifex ab anno scilicet 975. ad 984. quò obiit. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. fol. 23. hujus Edit. Luxemb. 1727. App.*)

Theodorico Treuirensi Archiepiscopo, quò ei in posterum honestum Hospitium Romæ sisteret, Cellam quatuor Coronatorum ei, ejusque successoribus utendam perpetuum adscribit: anno 974.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimis nobis in Christo fratribus, universis Episcopis, ac totius Dignitatis, & Ordinis Catholicis Viris, presentibus scilicet & futuris, perpetuam salutem.

Quia licet indigni, divinæ tamen dignationis gratia disponente B. Petri Apostolorum Principis sacratissimam sedem, pastoraleque in curam Domini gregis ministerium suscepimus, juxta Apostolicam doctrinam, sicut malis terroribus desideria pravitate sua perficiant, nos oportet existere, ita sanctæ Dei universalis Ecclesie filios, in Religionis piæque devotionis profectu, paternæ gratiæ benedictione fovere; maximeque eos, qui in Sanctam Romanam Ecclesiam, beatumque Petrum Apostolorum Principem cæteris devotiores probantur: quatenus eis, pia sui devotio, & in præfati benignitatis conferat consolationem, & in futuro æternam, ipso intercedente remunerationem. Unde omnium, tam præsentium quàm futurorum sanctitatem & industriam nosse volumus, de Sancta fratris nostri

Theodorici,

ANNO
974.Ex Annal.
Treuirensi
Broveri &
Maleri
Tom. I.
P. 476.